

Tretia adventná nedeľa A

Mt 11, 2 – 11

11. decembra 2022

Milé sestry a bratia v Kristovi

Všetci stojíme pred úlohou naplniť zmyslom svoj život v rámci spoločenstva, v ktorom žijeme. Nie je to ľahká úloha. Na ceste za naplneným životom nám pomáha aj náboženstvo a naša viera. Otvárajú pred nami otvárajú základné otázky života. Nenechávajú nás len „prežívať“ z jedného dňa na druhý, pripomínajú nám, že život je aj úloha.

V advente máme pred očami Ježišovho predchodcu – Jána Krstiteľa. Ján Krstiteľ - rovnako ako Ježiš - svojimi kázňami viedol súčasníkov k plnosti života – ku spásu. Privádzal ich bližšie k životu v pravde a tým aj k Bohu. Bol podobný Ježišovi. Rovnako ako on žil v pravde pred Bohom, ba Ján ešte viac vynikal v prísnosti života. Svoje ohlasovanie potvrdzoval asketickým spôsobom života. Potom prišiel Ježiš a popri ohlasovaní zmeny života bol otvorený pre každého bez rozdielu. Nebál sa stolať s hriešnikmi, bol milosrdný, uzdravoval a bez predsudkov liečil mnohé neduhy. Práve kvôli Ježišovej otvorenosti voči ostatným vznikla otázka, ktorý z týchto dvoch bol ten pravý. Ján samotný sa z väzenia chcel uistiť, či Ježiš je ten, ktorému pripravoval cestu.

Ježiš svoje poslanie potvrdil a zároveň ocenil aj Jána Krstiteľa. Označil ho za toho najväčšieho proroka. Ale na druhej strane vyzdvihol cestu božieho kráľovstva, ktorú on sám ohlasoval. Cestu po ktorej sa aj my usilujeme kráčať. My už vieme, že Boh aj príbeh evanjelia potvrdil Ježiša. Ján nielen ohlasoval návrat k Bohu, k Otcovi a zároveň aj pripravoval cestu Otcovmu Synovi, Ježišovi.

V čom je teda Jánovo posolstvo o návrate k Bohu - k Otcovi aj dnes – po 2000 rokoch aktuálne? Ján Krstiteľ pripomínal návrat k Bohu Otcovi. K tomu Otcovi, ktorý chce nášmu životu dať určitý rámec, poriadok, smerovanie. Otec aj v živote rodiny býva ten, ktorý nás otvára pre svet tých druhých, pre život s druhými, pre život v spoločnosti. Pripomína nám určité pravidlá, upozorňuje, varuje ak je to potrebné ale rovnako aj chváli, ak je to možné. Otec nechce, aby sme sa uzavreli sami do seba - do snaženia o vlastné blaho. Je veľkou milosťou v našom živote, ak sa tak deje v láske, ak majú otcovia skutočný záujem o rast svojich detí a otvárajú im ten ozajstný život.

Aj my stojíme pred úlohou naplniť svoj život zmyslom. Žiť z pravdy, dobra, z lásky. Niekedy sa nám to nedarí a vtedy hrozí, že podľahneme pokušeniu pred touto úlohou uniknúť. Povedať, že život a všetko snaženie v ňom aj tak nemá zmysel. Alebo - a to je opačný extrém – sme ochotní nekriticky hľadať zmysel vo všetkom, čo nám takpovediac príde pod ruku. Potom chaoticky poletujeme od jednej činnosti k druhej, od jednej informácii k druhej ale nášmu životu chýba tvorivosť, stávame sa otrokmi svojich meniacich sa nálad. Hovorí sa, že človeka spoznáš po reči. Rečou človeka, ktorý zápas o zmysel už stratil, alebo vzdal, býva rozprávanie, ktoré nemá zmysel, z ktorého sa stalo len hromadenie slov. (Niekedy to môžeme pozorovať aj v našej spoločnosti, v politike, ktorá je obrazom nás občanov. Odopierame zmysel všetkému snaženiu o dobro, alebo ten zmysel nekriticky dávame každému - aj tým, ktorí si to najmenej zaslúžia.)

Dnešná nedeľa nás chce povzbudiť v radošti. Radosť je to, čo znásobuje našu ozajstnú činnosť, skutočnú tvorivosť. Radosť vie prekonávať prekážky, ktoré jej stoja v ceste. Ozajstná radosť ale nie je

zadarmo, musíme si ju zaslúžiť. Návrat k Bohu Otcovi, ktorý nás vedie na cestu otvoreného života je podmienku radosti. Pretože Boh nás nenecháva uzavretých do nášho egoizmu, do zaujatia sebou, ale otvára nás pre tých druhých. Snažme sa otvoriť radosti ktorá plynie z tejto zvesti.

Viliam Arbet